

Bruxelles, 2. veljače 2015.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2015/0006 (COD)

5470/1/15
REV 1

CODIF 4
CODEC 77
SCHENGEN 2
FRONT 21
COMIX 45
VISA 24

PRIJEDLOG

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	20. siječnja 2015.
Za:	g. Uwe CORSEPIUS, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2015) 8 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodificirani tekst)

Za delegacije se u privitku nalazi dokument COM(2015) 8 final.

Delegacije se pozivaju da svoje komentare na prijedlog kodifikacije do 18. veljače 2015. pošalju na sljedeće adrese:

SECRETARIAT.Codification@consilium.europa.eu **KAOI** sj-codification@ec.europa.eu

Delegacijama se upućuju na Praktični vodič za kodifikaciju (dok. 14722/14 + COR1 od 24. listopada 2014.).

Priloženo: COM(2015) 8 final

Bruxelles, 20.1.2015.
COM(2015) 8 final

2015/0006 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodificirani tekst)

OBRAZLOŽENJE

1. U kontekstu Europe građana Komisija veliku važnost pridaje pojednostavnjenju i objašnjenju prava Unije kako bi ono bilo jasnije i pristupačnije građanima te kako bi se građanima dala mogućnost i prilika da ostvare svoja posebna prava koja su im njime dana.

Taj cilj ne može se ostvariti sve dok su brojne odredbe koje su nekoliko puta izmijenjene, često i znatno, razasute u različitim aktima pa se moraju tražiti dijelom u izvornom aktu, a dijelom u aktima o izmjenama. Kako bi se pronašla pravila na snazi potreban je stoga opsežan istraživački rad i usporedba mnogih različitih akata.

Zbog toga je, ako pravo mora biti jasno i transparentno, od ključne važnosti i kodifikacija pravila koja su često mijenjana.

2. Komisija je 1. travnja 1987. donijela odluku¹ da će svojem osoblju dati uputu o tome da bi sve akte trebalo kodificirati nakon najviše deset izmjena, u kojoj je naglasila da je riječ o minimalnom zahtjevu i da bi odjeli morali nastojati tekstove za koje su nadležni kodificirati i u kraćim razmacima kako bi se osiguralo da su odredbe jasno i lako razumljive.
3. To je potvrđeno u Zaključcima predsjedništva Europskog vijeća u Edinburghu (u prosincu 1992.)² te je naglašena važnost kodifikacije jer se njome osigurava izvjesnost u pogledu prava koje se primjenjuje na određeni predmet u određeno vrijeme.

Kodifikacija se mora obaviti u cijelosti u skladu s uobičajenim postupkom za donošenje akata Unije.

Budući da se akti koji se kodificiraju sadržajno ne izmjenjuju, Europski parlament, Vijeće i Komisija sporazumjeli su se u međuinstitucijskom sporazumu od 20. prosinca 1994. da se za brzo donošenje kodificiranih akata može primijeniti ubrzani postupak.

4. Svrha je ovog prijedloga kodificirati Uredbu Vijeća (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama)³. Novom uredbom nadomjestit će se razni akti koji su u nju ugrađeni⁴; u ovaj se prijedlog u cijelosti prenosi sadržaj akata koji se kodificiraju te se njime oni objedinjuju u jedan akt samo uz one formalne izmjene koje su potrebne za kodifikaciju.
5. Prijedlog kodifikacije izrađen je na temelju privremene konsolidacije, na 22 službena jezika, Uredbe (EZ) br. 562/2006 i akata o njezinoj izmjeni, koju je obavio Ured za publikacije Europske unije s pomoću sustava za obradu podataka. U slučajevima kada su člancima dani novi brojevi, korelacija između starih i novih brojeva prikazana je u tablici u Prilogu X. kodificiranoj Uredbi.

¹ COM(87) 868 PV.

² Vidi Prilog 3. dijelu A. Zaključaka.

³ Unesena u zakonodavni program za 2014.

⁴ Vidi prilog IX. ovog prijedloga.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica
(Zakonik o schengenskim granicama) (kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2., točke (b) i (e),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁵,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Uredba (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁶ bila je sadržajno izmijenjena nekoliko puta⁷. U interesu jasnoće i racionalnosti, ovu Uredbu potrebno je kodificirati.

↓ 562/2006 uvodna izjava 1.
(prilagođeno)

- (2) Donošenje mjera prema članku 77. stavku 2. točkama (b) i (e) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kojima bi se osiguralo nepostojanje bilo kakve kontrole nad osobama koje prelaze unutarnje granice, dio je cilja Unije kojim se želi uspostaviti područje bez unutarnjih granica u kojem se osigurava slobodno kretanje osoba kako je određeno u članku 26. stavak 2. UFEU-a.

⁵ SL C [...], [...], str. [...].

⁶ Uredba (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 105, 13.4.2006., str. 1.).

⁷ Vidi Prilog IX.

↓ 562/2006 uvodna izjava 2.
(prilagođeno)

- (3) U skladu s člankom 67. stavkom 2. UFEU-a, stvaranje područja unutar kojeg se osobe mogu slobodno kretati mora se poduprijeti drugim mjerama. Takva je mjera zajednička politika o prelasku vanjskih granica kako je predviđeno člankom 77. stavkom 1. točkom (b) UFEU-a.

↓ 562/2006 uvodna izjava 3.

- (4) Zajedničke mjere o prelasku osoba preko unutarnjih granica i o nadzoru državne granice na vanjskim granicama trebale bi odražavati schengensku pravnu stečevinu, koja čini dio okvira Europske unije i posebno odgovarajuće odredbe Konvencije od 14. lipnja 1985. o provedbi Schengenskog sporazuma između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Republike Francuske o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama⁸ te Zajednički priručnik⁹.

↓ 562/2006 uvodna izjava 5.
(prilagođeno)

- (5) Zajednička pravila o kretanju osoba preko granica ne dovode u pitanje niti utječu na prava na slobodno kretanje koja uživaju državljani Unije i članovi njihovih obitelji te državljani trećih zemalja i članovi njihovih obitelji koji, na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica s jedne strane te tih trećih zemalja s druge strane, uživaju jednaka prava na slobodno kretanje kao i državljani Unije.

↓ 562/2006 uvodna izjava 6.

- (6) Nadzor državne granice nije samo u interesu države članice na čijim se vanjskim granicama ona provodi već je u interesu svih država članica koje su ukinule kontrolu unutarnjih granica. Nadzor državne granice bi trebao pomoći u suzbijanju nezakonitog useljavanja i trgovanja ljudima te pri sprečavanju bilo kakve prijetnje unutarnjoj sigurnosti, javnom poretku, javnom zdravlju i međunarodnim odnosima država članica.

↓ 562/2006 uvodna izjava 7.

- (7) Granična kontrola trebala bi se vršiti na način koji u potpunosti poštuje ljudsko dostojanstvo. Nadzor državne granice trebao bi se vršiti na uljudan i profesionalan način te bi trebao biti razmjern ciljevima koji se žele postići.

⁸ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

⁹ SL C 313, 16.12.2002., str. 97.

↓ 562/2006 uvodna izjava 8.,
81/2009 uvodna izjava 1.
(prilagođeno)

- (8) Nadzor državne granice ne uključuje samo kontrolu osoba na graničnim prijelazima i zaštitu državne granice između graničnih prijelaza, već i analizu rizika za unutarnju sigurnost te analizu mogućih prijetnji po sigurnost vanjskih granica. Stoga je potrebno ☒ odrediti ☒ uvjete, mjerila i podrobna pravila o kontrolama na graničnim prijelazima i nadzoru na granici, uključujući provjere podataka u Schengenskom informacijskom sustavu ☒ (SIS) ☒.
-

↓ 610/2013 uvodna izjava 9.
(prilagođeno)

- (9) ☒ Potrebno je predvidjeti ☒ pravila za izračune dopuštene duljine kratkoročnih boravaka u Uniji. Jasna, jednostavna i usklađena pravila u svim pravnim aktima koji se odnose na ovo pitanje bila bi od koristi kako putnicima, tako i tijelima nadležnim za granice i vize.
-

↓ 81/2009 uvodna izjava 4.
(prilagođeno)

- (10) Kako samo provjeravanje otisaka prstiju pouzdano potvrđuje da je osoba koja želi ući u schengenski prostor doista osoba kojoj je izdana viza, trebalo bi ☒ donijeti odredbu kojom bi se ☒ na vanjskim granicama osigurala primjena ☒ Viznoga informacijskog sustava (VIS) predviđenog Uredbom (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰ ☒.
-

↓ 81/2009 uvodna izjava 5.

- (11) Da bi se provjerilo jesu li uvjeti za ulazak državljanina iz trećih zemalja iz ove Uredbe ispunjeni, i da bi svoje zadaće obavljali uspješno, granični bi policajci trebali koristiti sve potrebne informacije koje su dostupne, uključujući podatke koje se može pretražiti u VIS-u.
-

↓ 81/2009 uvodna izjava 6.

- (12) Da bi se spriječilo izbjegavanje graničnih prijelaza na kojima se može upotrebljavati VIS i da se osigura njegova puna učinkovitost, postoji potrebna potreba da se VIS, pri obavljanju kontrole na ulazu na vanjskim granicama, upotrebljava na usklađen način.
-

↓ 81/2009 uvodna izjava 7.

- (13) Kako je u slučaju ponavljajućih zahtjeva za izdavanje viza prikladna ponovna uporaba biometrijskih podataka i njihov prijepis iz prvog zahtjeva za izdavanje vize

¹⁰ Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u) (SL L 218, 13.8.2008., str. 60.).

pohranjenih u VIS-u, uporaba VIS-a pri obavljanju kontrole na ulazu na vanjskim granicama trebala bi biti obavezna.

↓ 81/2009 uvodna izjava 8.

- (14) Uporaba VIS-a trebala bi obuhvaćati sustavno pretraživanje VIS-a uporabom broja naljepnice na vizi u vezi s provjeravanjem otisaka prstiju. Međutim, s obzirom na mogući utjecaj takvih pretraga na vrijeme čekanja na graničnim prijelazima, za prijelazno razdoblje trebalo bi se omogućiti, odstupanjem i u strogo određenim okolnostima, pretragu podataka u VIS-u bez sustavne provjere otisaka prstiju. Države bi članice trebale osigurati da se to odstupanje primjenjuje samo kad su uvjeti za to odstupanje u cijelosti ispunjeni, pri čemu trajanje i učestalost primjene takva odstupanja mora biti na najnižoj mogućoj razini na pojedinim graničnim prijelazima.
-

↓ 562/2006 uvodna izjava 9.
(prilagođeno)

- (15) ☒ Trebala bi postojati ☒ mogućnost popuštanja u režimu granične kontrole na vanjskim granicama u slučaju izvanrednih i nepredvidivih okolnosti kako bi se izbjeglo predugo čekanje na graničnim prijelazima. Sustavno otiskivanje pečata u isprave državljana trećih zemalja je obvezno i u slučaju popuštanja u režimu granične kontrole. Pečat omogućuje točno utvrđivanje datuma i mjesta prelaska granice, bez utvrđivanja u svim slučajevima da su izvršene sve potrebne mjere kontrole putnih isprava.
-

↓ 562/2006 uvodna izjava 10.
(prilagođeno)

- (16) Kako bi se skratilo vrijeme čekanja osobama koje uživaju pravo ☒ Unije ☒ na slobodno kretanje, zasebne trake, označene jedinstvenim oznakama u svim državama članicama, trebale bi se, gdje to okolnosti dopuštaju, osigurati na graničnim prijelazima. Zasebne trake bi se trebale osigurati u međunarodnim zračnim lukama. Gdje se to smatra primjerenim i ako mjesne okolnosti to dopuštaju, države članice bi trebale razmotriti uvođenje zasebnih traka na morskim i kopnenim graničnim prijelazima.
-

↓ 562/2006 uvodna izjava 11.
(prilagođeno)

- (17) Države članice bi trebale osigurati da postupci kontrole na vanjskim granicama ne predstavljaju veliku prepreku trgovinskoj, društvenoj i kulturnoj razmjeni. S tim ciljem, one bi trebale rasporediti dovoljno osoblja i sredstava.
-

↓ 562/2006 uvodna izjava 12.

- (18) Države članice bi trebale odrediti državnu službu ili službe odgovorne za obavljanje zadaća nadzora državne granice u skladu s njihovim nacionalnim pravom. U slučaju da u istoj državi članici postoji više odgovornih službi, između njih bi trebala postojati bliska i stalna suradnja.

↓ 562/2006 uvodna izjava 13.
(prilagođeno)

- (19) Operativnu suradnju i pomoć između država članica u vezi s nadzorom granica upravlja i koordinira Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica ☒ („Frontex”), ☒ osnovana Uredbom Vijeća (EZ) br. 2007/2004¹¹.
-

↓ 562/2006 uvodna izjava 14.
(prilagođeno)

- (20) Ova Uredba ne dovodi u pitanje kontrole koje u skladu sa svojim općim ovlastima provodi policija ni sigurnosne kontrole osoba istovjetne onima koje se provode za domaće letove, a ni mogućnosti država članica za provođenjem izvanrednih kontrola prtljage u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 3925/91¹², kao ni nacionalno pravo o nošenju putnih ili osobnih isprava ni obvezu osoba da obavijeste nadležna tijela o svojoj nazočnosti na državnom području dotične države članice.
-

↓ 562/2006 uvodna izjava 16.

- (21) U području u kojem se osobe mogu slobodno kretati, ponovno uvođenje nadzora državne granice na unutarnjim granicama bi trebalo ostati iznimka. Granična kontrola ili formalnosti se ne bi trebale provoditi samo radi prelaska granice.
-

↓ 1051/2013 uvodna izjava 1.

- (22) Stvaranje područja u kojemu je osigurano slobodno kretanje osoba preko unutarnjih granica jedno je od glavnih postignuća Unije. U području bez kontrole unutarnjih granica potrebno je imati zajednički odgovor na situacije koje ozbiljno utječu na javni poredak ili unutarnju sigurnost tog područja ili njegovih dijelova ili jedne ili više država članica na način da se omogući privremeno ponovno uvođenje kontrole unutarnjih granica u iznimnim okolnostima, ali bez ugrožavanja načela slobodnog kretanja osoba. S obzirom na učinak koji takve krajnje mjere mogu imati na sve osobe koje imaju pravo kretanja unutar područja bez kontrole unutarnjih granica, trebalo bi odrediti uvjete i postupke za ponovno uvođenje tih mjera kako bi se osiguralo da su one iznimne te da se poštuje načelo proporcionalnosti. Područje primjene i trajanje bilo kakvog privremenog uvođenja takvih mjera trebalo bi biti ograničeno na najmanju moguću mjeru potrebnu da se odgovori na ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti.

¹¹ Uredba Vijeća (EZ) br. 2007/2004 od 26. listopada 2004. o osnivanju Europske agencije za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije (SL L 349, 25.11.2004., str. 1.).

¹² Uredba Vijeća (EEZ) br. 3925/91 od 19. prosinca 1991. o ukidanju kontrola i formalnosti koje se primjenjuju na kabinsku i predanu prtljagu osoba na letovima unutar Zajednice i na prtljagu osoba na pomorskim putovanjima unutar Zajednice (SL L 374, 31.12.1991., str. 4.).

↓ 1051/2013 uvodna izjava 2.
(prilagođeno)

- (23) Budući da privremeno ponovno uvođenje kontrole unutarnjih granica utječe na slobodno kretanje osoba, svaka odluka o ponovnom uvođenju takve kontrole trebala bi se donijeti u skladu sa zajednički dogovorenim kriterijima te bi Komisija trebala o njoj biti propisno obaviještena ili bi je trebala preporučiti institucija Unije. U svakom slučaju, ponovno uvođenje kontrole unutarnjih granica trebalo bi ostati iznimka i trebalo bi se provoditi samo kao krajnja mjera, sa strogo ograničenim područjem primjene i trajanjem, na temelju posebnih objektivnih kriterija i na temelju procjene njezine nužnosti koju bi trebalo pratiti na razini Unije. U slučajevima gdje ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti zahtijeva hitno djelovanje, država članica trebala bi biti u mogućnosti ponovo uvesti privremenu graničnu kontrolu na svojim unutarnjim granicama u trajanju od najviše deset dana. Svako produljenje tog perioda treba pratiti na razini Unije.

↓ 1051/2013 uvodna izjava 3.

- (24) Nužnost i proporcionalnost ponovnog uvođenja kontrole unutarnjih granica trebala bi biti u ravnoteži s prijetnjom javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti koja aktivira potrebu za takvim ponovnim uvođenjem kao i alternativnih mjera koje bi se mogle poduzeti na nacionalnoj razini ili razini Unije, ili na obje, te učinak takve kontrole na slobodno kretanje unutar područja bez kontrole unutarnjih granica.

↓ 1051/2013 uvodna izjava 4.

- (25) Ponovno uvođenje kontrole unutarnjih granica može iznimno biti potrebno u slučaju ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti na razini područja bez kontrole unutarnjih granica ili na nacionalnoj razini, posebice nakon terorističkih napada ili prijetnji ili zbog prijetnji od strane organiziranog kriminala.

↓ 1051/2013 uvodna izjava 5.

- (26) Migracija i prijelaz vanjskih granica velikog broja državljana trećih država ne bi se trebali, sami po sebi, smatrati prijetnjom javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti.

↓ 1051/2013 uvodna izjava 6.

- (27) U skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije, odstupanje od temeljnog načela slobodnog kretanja osoba mora biti strogo protumačeno, a načelo javnog poretka pretpostavlja postojanje istinske, prisutne i dovoljno snažne prijetnje koja zahvaća jedan od temeljnih interesa društva.

↓ 1051/2013 uvodna izjava 7.

- (28) Na temelju prikupljenog iskustva u vezi s funkcioniranjem područja bez kontrole unutarnjih granica te radi pomoći u osiguravanju dosljedne provedbe schengenske pravne stečevine, Komisija može sastaviti smjernice o ponovnom uvođenju kontrole unutarnjih granica u slučajevima koji zahtijevaju takvu mjeru na privremenoj osnovi te

u slučajevima gdje je potrebno hitno djelovanje. Te bi smjernice trebale ponuditi jasne pokazatelje kako bi se lakše procijenile okolnosti koje bi mogle predstavljati ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti.

↓ 1051/2013 uvodna izjava 8.
(prilagođeno)

- (29) Ako se ozbiljni nedostaci u provođenju kontrole vanjskih granica utvrde u izvješću o evaluaciji sastavljenom u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1053/2013¹³ te s ciljem osiguranja usklađenosti s preporukama usvojenima na temelju te uredbe, provedbene ovlastitrebalo bi dodijeliti Komisiji kako bi se evaluiranoj državi članici preporučilo poduzimanje određenih posebnih mjera poput uvođenja timova europske granične patrole, podnošenja strateških planova ili, u krajnjem slučaju i uzimajući u obzir ozbiljnost situacije, zatvaranja određenih graničnih prijelaza. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴. ☒ U smislu ☒ članka 2. stavka 2. točke (b) podtočke iii. te uredbe, trebao bi se primjenjivati postupak ispitivanja.
-

↓ 1051/2013 uvodna izjava 9.

- (30) Privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na određenim unutarnjim granicama prema posebnom postupku na razini Unije moglo bi također biti opravdano u slučaju iznimnih okolnosti i kao krajnja mjera kada je sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica ugroženo uslijed trajnih ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica, identificiranih u kontekstu procesa rigorozne evaluacije u skladu s člancima 14. i 15. Uredbe (EU) br. 1053/2013, ako bi te okolnosti predstavljale ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u tom području ili nekim njegovim dijelovima. Takav poseban postupak za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na određenim unutarnjim granicama mogao bi se također pokrenuti, pod istim uvjetima, kao posljedica ozbiljnog nemara ocijenjene države članice prema svojim obvezama. S obzirom na politički osjetljivu narav takvih mjera koje diraju u nacionalne izvršne i provedbene ovlasti u vezi s kontrolom unutarnjih granica, provedbene ovlasti za donošenje preporuka prema tom posebnom postupku na razini Unije trebalo bi dodijeliti Vijeću, koje odlučuje na prijedlog Komisije.
-

↓ 1051/2013 uvodna izjava 10.
(prilagođeno)

- (31) Prije nego što se donese bilo kakva preporuka o privremenom ponovnom uvođenju graničnih kontrola na određenim unutarnjim granicama, pravodobno i u potpunosti bi se trebala istražiti mogućnost pribjegavanja mjerama čiji je cilj rješavanje temeljne situacije, uključujući pomoć tijela, ureda ili agencija Unije kao što su Frontex ili

¹³ Uredba Vijeća (EU) br. 1053/2013 od 7. listopada 2013. o uspostavi mehanizma evaluacije i praćenja za provjeru primjene schengenske pravne stečevine i stavljanju izvan snage Odluke Izvršnog odbora od 16. rujna 1998. o uspostavi Stalnog odbora za ocjenu i provedbu Schengena (SL L 295, 6.11.2013., str. 27.).

¹⁴ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Europski policijski ured (Europol), osnovan Odlukom Vijeća 2009/371/PUP¹⁵, te mjerama tehničke ili financijske potpore na nacionalnoj razini, razini Unije, ili na obje razine. Ako se otkrije ozbiljan nedostatak, Komisija može pružiti mjere financijske potpore za pomoć dotičnoj državi članici. Pored toga, svaka preporuka Vijeća ili Komisije trebala bi se temeljiti na obrazloženim informacijama.

↓ 1051/2013 uvodna izjava 11.

- (32) Komisija bi trebala imati mogućnost donijeti odmah primjenjive provedbene akte kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim s potrebom produljenja na unutarnjim granicama, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.
-

↓ 1051/2013 uvodna izjava 12.
(prilagođeno)

- (33) Izvješća o evaluaciji i preporuke navedeni u člancima 14. i 15. Uredbe (EU) br. 1053/2013 trebali bi predstavljati osnovu za pokretanje posebnih mjera u slučaju ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica te posebnog postupka u slučaju iznimnih okolnosti koje dovode u rizik sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica kako je navedeno u ovoj Uredbi. Države članice i Komisija bi trebale zajednički provoditi redovite, objektivne i nepristrane evaluacije kako bi provjerili ispravnu primjenu ove Uredbe, a Komisija koordinira evaluacije u uskoj suradnji s državama članicama. Mehanizam evaluacije trebao bi se sastojati od sljedećih elemenata: višegodišnjih i godišnjih programa evaluacije, najavljenih i nenajavljenih posjeta na licu mjesta od strane malog tima predstavnika Komisije i stručnjaka koje su imenovala države članice, izvješća o rezultatu evaluacija koja donosi Komisija i preporuka za korektivno djelovanje koje donosi Vijeće na prijedlog Komisije, odgovarajućeg praćenja, nadzora i izvješćivanja.
-

↓ 610/2013 uvodna izjava 11.
(prilagođeno)

- (34) Ovlašt za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebala bi se delegirati Komisiji u pogledu donošenja dodatnih mjera za upravljanje zaštitom granice, kao i izmjene priloga ovoj Uredbi. Od posebne je važnosti da Komisija u okviru svog rada na pripremama održava odgovarajuće savjetovanje, uključujući i ono na stručnoj razini. Prilikom pripreme i sastavljanja delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istovremeni, pravovremeni i odgovarajući prijenos odgovarajućih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
-

↓ 562/2006 uvodna izjava 20.

- (35) Ova Uredba poštuje temeljna prava i pridržava se načela koja su posebno priznata Poveljom o temeljnim pravima Europske unije. Trebalo bi ju primjenjivati u skladu s obvezama država članica koje se odnose na međunarodnu zaštitu i načelo zabrane vraćanja (*non-refoulement*).

¹⁵ Odluka Vijeća 2009/371/PUP od 6. travnja 2009. o osnivanju Europskog policijskog ureda (Europol) (SL L 121, 15.5.2009., str. 37.).

↓ 562/2006 uvodna izjava 21.
(prilagođeno)

- (36) Odstupajući od članka 355. UFEU-a, ova se Uredba u slučaju Francuske i Nizozemske primjenjuje samo na njihova državna područja u Europi. Ona ne utječe na posebne dogovore koji se primjenjuju u Ceuti i Melilli, kako je navedeno u Sporazumu o pristupanju Kraljevine Španjolske Konvenciji o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985¹⁶.

↓ 562/2006 uvodna izjava 22.
(prilagođeno)

- (37) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji (UEU) i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje. S obzirom na to da ova Uredba predstavlja daljnji razvoj schengenske pravne stečevine, Danska bi, u skladu s člankom 4. navedenog Protokola, u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće odluči o ovoj Uredbi, trebala odlučiti hoće li je provesti u svojem nacionalnom pravu.

↓ 562/2006 uvodna izjava 23.
(prilagođeno)

- (38) Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine¹⁷, koje pripadaju području iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ¹⁸.

↓ 562/2006 uvodna izjava 25.
(prilagođeno)

- (39) U pogledu Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje pripadaju području iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ¹⁹.

¹⁶ SL L 239, 22.9.2000, str. 69.

¹⁷ SL L 176, 10.7.1999, str. 36.

¹⁸ Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

¹⁹ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

↓1051/2013 uvodna izjava 19.

- (40) U pogledu Lihtenštajna, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o priključivanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine²⁰ koje pripadaju području iz članka 1. točki A Odluke Vijeća 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU²¹.

↓ 562/2006 uvodna izjava 27.
(prilagođeno)

- (41) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ²². Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

↓ 562/2006 uvodna izjava 28.
(prilagođeno)

- (42) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ²³. Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

↓ 562/2006 uvodna izjava 29.
(prilagođeno)

- (43) ☒ U pogledu Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske, ☒ članak 1. prvi ☒ stavak ☒, članak 6. stavak 5., točka (a), glava III. te odredbe glave II. i prilozi, koji se odnose na SIS ☒ i VIS ☒ predstavljaju odredbe koje se temelje na schengenskoj pravnoj stečevini ili su na neki drugi način s njom povezane u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003. ☒, u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005. te u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2011. ☒,

²⁰ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

²¹ Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

²² Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

²³ Odluka Vijeća 2002/192/EC od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i načela

Ovom se Uredbom ukidaju granične kontrole osoba koje prelaze unutarnje granice država članica Europske unije.

Njome se utvrđuju pravila granične kontrole osoba koje prelaze vanjske granice država članica Europske unije.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „unutarnje granice” znači:
 - (a) zajedničke kopnene granice, uključujući granice na rijekama i jezerima država članica;
 - (b) zračne luke država članica za unutarnje letove;

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 1.
točka (a)

- (c) morske, riječne i jezerske luke država članica za redovne unutarnje trajektne linije;

↓ 562/2006

2. „vanjske granice” znači kopnene granice država članica, uključujući granice na rijekama i jezerima, granice na moru i njihove zračne, riječne, pomorske i luke na jezerima, ako se ne radi o unutarnjim granicama;
3. „unutarnji letovi” znači bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje;

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 1.
točka (b)

4. „redovna unutarnja trajektna linija” znači bilo koja trajektna linija koja povezuje dvije ili više istih luka koje se nalaze na državnom području država članica, a koja ne pristaje u luke izvan državnog područja država članica i koja prevozi putnike i vozila prema objavljenom rasporedu;
-

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 1.
točka (c)

5. „osobe s pravom slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije” znači:
-

↓ 562/2006 (prilagođeno)
→₁ 610/2013 Članak 1. stavak 1.
točka (c)
→₂ 610/2013 Članak 1. stavak 1.
točka (d)

- (a) građani Unije u smislu →₁ članka 20. stavka 1. ← ☒ UFEU-a ☒ i državljani trećih zemalja koji su članovi obitelji državljana Unije koji ostvaruje svoje pravo na slobodno kretanje, na koje se primjenjuje Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴;
- (b) državljani trećih zemalja i članovi njihovih obitelji bez obzira na njihovo državljanstvo koji, na temelju sporazuma između →₁ Unije ← i njezinih država članica s jedne strane i tih trećih zemalja s druge strane, uživaju jednaka prava na slobodno kretanje kao i građani Unije;
6. „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu →₂ članka 20. stavka 1. ← ☒ TFEU-a ☒ i koji nije obuhvaćen točkom 5. ovog članka;
7. „osobe za koje je izdano upozorenje u svrhu zabrane ulaska” znači državljanin bilo koje treće zemlje za kojeg je u Schengenskom informacijskom sustavu (SIS) izdano upozorenje u skladu s potrebama i za potrebe utvrđene člankom 24. i 26. ☒ Uredbe (EZ) br. 1987/2006 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ ☒;
8. „granični prijelaz” znači bilo koji granični prijelaz koji su nadležna tijela odobrila za prelazak vanjskih granica;

²⁴ Direktiva 2004/38/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, 30.4.2004., str. 77.).

²⁵ Uredba (EZ) br. 1987/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o uspostavi, djelovanju i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) (SL L 381, 28.12.2006., str. 4.).

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 1.
točka (e)

9. „zajednički granični prijelaz” znači svaki granični prijelaz koji se nalazi ili na državnom području države članice ili na državnom području treće zemlje, na kojem službenici graničnog nadzora države članice i službenici graničnog nadzora treće zemlje neposredno jedan nakon drugoga obavljaju izlazne i ulazne kontrole, u skladu sa svojim nacionalnim propisima i prema bilateralnom sporazumu;

↓ 562/2006

10. „nadzor državne granice” znači aktivnost koja se provodi na granici u skladu s potrebama i za potrebe ove Uredbe, isključivo kao odgovor na pokušaj prelaska ili na čin prelaska granice, neovisno o svim drugim okolnostima, a sastoji se od granične kontrole i zaštite državne granice;
11. „granična kontrola” znači kontrola koja se provodi na graničnim prijelazima kako bi se osobama i njihovim prijevoznim sredstvima te predmetima koje posjeduju odobrio ulazak u ili izlazak iz državnog područja država članica;
12. „zaštita državne granice” znači kontrola granice između graničnih prijelaza i kontrolu graničnih prijelaza izvan utvrđenog radnog vremena kako bi se spriječilo da osobe izbjegnu graničnu kontrolu;
13. „druga linija kontrole” znači daljnja kontrola koja se može provesti na posebnim mjestima udaljenim od mjesta na kojima provode kontrole nad osobama (prva linija);
14. „službenik graničnog nadzora” znači bilo koji javni službenik koji je u skladu s nacionalnim pravom raspoređen na granični prijelaz ili duž granice ili u neposrednoj blizini te granice koji izvršava, u skladu s ovom Uredbom i nacionalnim pravom, zadaće nadzora državne granice;
15. „prijevoznik” znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja se profesionalno bavi pružanjem usluga prijevoza osoba;

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 1.
točka (f) (prilagođeno)

16. „boravišna dozvola” znači:
- (a) sve boravišne dozvole koje su izdale države članice prema jedinstvenom obrascu utvrđenom Uredbom Vijeća (EZ) br. 1030/2002²⁶ i boravišne iskaznice izdane u skladu s Direktivom 2004/38/EZ;
 - (b) svi drugi dokumenti koje izdaje država članica državljanima trećih zemalja, kojima im se odobrava boravak na njezinom državnom području, koji podliježu obavješćivanju i naknadnoj objavi u skladu s člankom 39., uz izuzetak:

²⁶ Uredba Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja (SL L 157, 15.6.2002., str. 1.).

- i. privremene dozvole izdane tijekom razmatranja prvog zahtjeva za izdavanjem boravišne dozvole, iz točke (a) ili zahtjeva za azil; i
- ii. vize izdane u državama članicama na jedinstvenom obrascu utvrđenom u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1683/95²⁷;

↓ 562/2006

17. „brod za kružna putovanja” znači brod koji slijedi plan putovanja prema prethodno utvrđenom programu koji uključuje program turističkih aktivnosti u različitim lukama, a obično ne prima putnike niti dopušta putnicima iskrcaj tijekom putovanja;
18. „izletnička plovidba” znači korištenje izletničkih plovila u sportske ili turističke svrhe;
19. „obalni ribolov” znači ribolov koji se vrši pomoću plovila koja se vraćaju u luku na državnom području države članice svaki dan ili unutar 36 sati, ne pristajući u luci treće zemlje;

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 1. točka (g) (prilagođeno)

20. „*offshore* radnik” znači osoba koja radi na odobalnom postrojenju smještenom u teritorijalnim vodama ili u području isključivog pomorskoga gospodarskog pojasa država članica, kako je definirano međunarodnim pravom mora , te koja se redovno vraća morskim ili zračnim putem na državno područje država članica;

↓ 562/2006

21. „prijetnja javnom zdravlju” znači bilo koja bolest koja može izazvati epidemiju u smislu Međunarodnog sanitarnog pravilnika Svjetske zdravstvene organizacije te druge infekcijske bolesti ili zarazne parazitske bolesti ako su predmetom zaštitnih odredbi koje se primjenjuju na državljane država članica.

Članak 3.

Područje primjene

Ova se Uredba primjenjuje na bilo koju osobu koja prelazi unutarnje ili vanjske granice država članica, ne dovodeći u pitanje:

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 2.

- (a) prava osoba s pravom slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije;

²⁷ Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 14.7.1995., str. 1.).

↓ 562/2006

- (b) prava izbjeglica i osoba koje traže međunarodnu zaštitu, posebno vezano uz načelo zabrane vraćanja (*non-refoulement*).
-

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 3.
(prilagođeno)

Članak 4.

Temeljna prava

Pri provedbi ove Uredbe, države članice djeluju u potpunoj sukladnosti s odgovarajućim pravom Unije, uključujući i Povelju o temeljnim pravima Europske unije („Povelja o temeljnim pravima”), odgovarajućim međunarodnim pravom, uključujući i Konvenciju o statusu izbjeglica iz Ženeve, od 28. srpnja 1951. („Ženevska konvencija”), obvezama vezanima uz međunarodnu zaštitu, posebno načelo zabrane prisilnog udaljenja ☒ ili vraćanja ☒ i temeljnim pravima. U skladu s općim načelima prava Unije, odluke prema ovoj Uredbi donose se na pojedinačnoj osnovi.

↓ 562/2006

GLAVA II.

VANJSKE GRANICE

POGLAVLJE I.

Prelazak vanjskih granica i uvjeti za ulazak

Članak 5.

Prelazak vanjskih granica

1. Vanjske se granice mogu prijeći samo na graničnim prijelazima i tijekom utvrđenog radnog vremena. Radno vrijeme je jasno naznačeno na graničnim prijelazima koji nisu otvoreni 24 sata dnevno.

Države članice u skladu s člankom 39. dostavljaju Komisiji popis svojih graničnih prijelaza.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 4.

2. Odstupajući od stavka 1., izuzeci od obveze prelaženja vanjskih granica samo na graničnim prijelazima i tijekom utvrđenog radnog vremena mogu se dopustiti:

- (a) pojedincima ili skupinama osoba, kada za to postoji poseban zahtjev posebne prirode za povremene prelaske vanjskih granica izvan graničnih prijelaza ili izvan utvrđenog radnog vremena, pod uvjetom da posjeduju dozvole potrebne u skladu s nacionalnim pravom i da to nije u suprotnosti s interesima javnog reda i unutarnje sigurnosti država članica. Države članice mogu dogovoriti posebne režime putem bilateralnih sporazuma. O općim izuzećima predviđenim nacionalnim pravom i bilateralnim sporazumima obavješćuje se Komisija prema članku 39.;
- (b) pojedincima ili skupinama osoba u slučaju nepredviđenih hitnih okolnosti;
- (c) u skladu s posebnim pravilima utvrđenima u člancima 19. i 20. u vezi s prilogima VI. i VII.

↓ 562/2006 (prilagođeno)

3. Ne dovodeći u pitanje iznimke iz stavka 2. ili njihove obveze u pogledu međunarodne zaštite, države članice, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, uvode sankcije za neovlašteno prelaženje vanjskih granica na mjestima izvan graničnih prijelaza ili izvan utvrđenog radnog vremena. Te sankcije su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 6.

Uvjeti ulaska državljana trećih zemalja

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 5.
točka (a)

1. Za planirani boravak na državnom području država članica u trajanju od ne više od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana, koje podrazumijeva uzimanje u obzir razdoblja od 180 dana koje prethodi svakom danu boravka, uvjeti ulaska za državljane trećih zemalja su sljedeći:

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 5.
točka (a)

- (a) imaju valjanu putnu ispravu koja nositelju omogućuje prelazak granice i zadovoljava sljedeće uvjete:
 - i. važeća je barem tri mjeseca nakon planiranog datuma odlaska s državnog područja država članica. U opravdanom hitnom slučaju, od te se obveze može odstupati;
 - ii. izdana je u prethodnih 10 godina;

↓ 265/2010 Članak 2. stavak 1.

- (b) imaju važeću vizu, ako se to traži na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001²⁸, osim kad imaju važeću boravišnu dozvolu ili važeću vizu za dugotrajni boravak;

↓ 562/2006 (prilagođeno)

- (c) da opravdavaju svrhu i uvjete namjeravanog boravka te imaju dovoljno sredstava za uzdržavanje, kako za vrijeme trajanja namjeravanog boravka tako i za povratak u njihovu matičnu državu ili tranzit do treće zemlje za koju su sigurni da će ih prihvatiti ili su takva sredstva u mogućnosti zakonito pribaviti;
- (d) da nisu osobe za koje je u SIS-u izdano upozorenje u svrhu zabrane ulaska;
- (e) da ne predstavljaju prijetnju za javni poredak, međunarodnu sigurnost, javno zdravlje ili međunarodne odnose bilo koje od država članica, a posebno ako u nacionalnim bazama podataka država članica nije izdano upozorenje u svrhu zabrane ulaska iz istih razloga.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 5. točka (b)

2. Za potrebe provedbe stavka 1., datum ulaska smatra se prvim danom boravka na državnom području država članica, a datum izlaska smatra se zadnjim danom boravka na državnom području država članica. Razdoblja boravka dopuštena prema boravišnoj dozvoli ili dugotrajnoj vizi ne uzimaju se u obzir kod izračuna trajanja boravka na državnom području država članica.

↓ 562/2006

3. Popis isprava koji nije konačan a koje službenik može zatražiti od državljanina treće zemlje kako bi utvrdio da on ispunjava uvjete utvrđene u stavku 1., točki (c), nalazi se u Prilogu I.

4. Potrebna sredstva za uzdržavanje se procjenjuju u skladu s trajanjem i svrhom boravka te s obzirom na prosječne cijene prehrane i smještaja u državi (državama) članici (članicama), pomnoženo s brojem dana boravka.

Države članice u skladu s člankom 39. izvješćuju Komisiju o utvrđenim referentnim iznosima.

Procjena dostatnih sredstava za uzdržavanje se može izvršiti na temelju gotovine, putničkih čekova i kreditnih kartica u posjedu državljanina treće zemlje. Jamstvene izjave, predviđene nacionalnim pravom i jamstvena pisma domaćina, kako su definirana nacionalnim pravom, kada državljanin treće zemlje boravi kod domaćina, mogu predstavljati dokaz o dostatnosti sredstava za uzdržavanje.

²⁸ Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 81, 21.3.2001., str. 1.).

5. Odstupajući od stavka 1.:

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 5.
točka (c)

- (a) državljani trećih zemlja koji ne ispunjavaju sve uvjete iz stavka 1., ali posjeduju boravišnu dozvolu ili dugotrajnu vizu, mogu ući na državna područja drugih država članica u svrhu tranzita do državnog područja države članice koja je izdala boravišnu dozvolu ili dugotrajnu vizu, osim ako se njihova imena ne nalaze na nacionalnom popisu upozorenja države članice čije vanjske granice žele prijeći i ako je upozorenje popraćeno uputama da im se zabrani ulazak ili tranzit;
- (b) državljanima trećih zemalja koji ispunjavaju uvjete iz stavka 1., osim onih navedenih u točki (b), i koji stupe na granicu, može se odobriti ulazak na državna područja država članica ako je viza izdana na granici u skladu s člancima 35. i 36. Uredbe Vijeća (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹.

Države članice prikupljaju statističke podatke o vizama izdanim na granici u skladu s člankom 46. Uredbe (EZ) br. 810/2009 i njezinim Prilogom XII.

↓ 562/2006 (prilagođeno)

- ☒ U slučaju nemogućnosti unosa vize u ispravu, ona se iznimno unosi na posebnu stranicu koja se umeće u ispravu. U tom se slučaju koristi jedinstveni ☒ oblik obrasca za vize utvrđen Uredbom Vijeća (EZ) br. 333/2002³⁰,
- (c) državljanima trećih zemalja koji ne ispunjavaju jedan ili više uvjeta iz stavka 1. država članica može dopustiti ulazak na svoje državno područje iz humanitarnih razloga, zbog nacionalnog interesa ili zbog međunarodnih obveza. Ako je za dotičnog državljanina treće zemlje izdano upozorenje iz stavka 1. točke (d), država članica koja mu ili joj dopušta ulazak na njezino državno područje o tome na odgovarajući način obavješćuje ostale države članice.

POGLAVLJE II.

Nadzor vanjskih granica i zabrana ulaska

Članak 7.

Provedba granične kontrole

²⁹ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15.9.2009., str. 1.).

³⁰ Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, 23.2.2002., str. 4.).

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 6.

1. Službenici graničnog nadzora u obavljaju svojih dužnosti u potpunosti poštuju ljudsko dostojanstvo, posebno u slučajevima koji uključuju ranjive osobe.

↓ 562/2006

Svaka mjera koju poduzimaju u obavljanju svojih dužnosti je razmjerna ciljevima koji se tom mjerom žele postići.

2. Tijekom provedbe granične kontrole službenici ne diskriminiraju osobe na temelju spola, rasne ili etničke pripadnosti, vjere ili uvjerenja, invaliditeta, starosne dobi ili spolne orijentacije.

Članak 8.

Granična kontrola osoba

1. Kretanje preko vanjskih granica podliježe kontrolama službenika. Kontrole se provode u skladu s ovim poglavljem.

Kontrole se mogu odnositi i na kontrole prijevoznih sredstava i predmeta u posjedu osobe koja prelazi granicu. Na pretrage koje se obavljaju primjenjuje se pravo dotične države članice.

2. Sve se osobe podvrgavaju osnovnoj kontroli u svrhu utvrđivanja njihovog identiteta na temelju predodjenja njihovih putnih isprava. Takva se osnovna kontrola sastoji od brze i jednostavne provjere, prema potrebi uporabom odgovarajućih tehničkih sredstava i pregledom u odgovarajućim bazama podataka informacija isključivo o ukradenim, otuđenim, izgubljenim i poništenim ispravama, o važenju isprave koja ovlašćuje zakonitog nositelja za prelazak granice i o postojanju znakova krivotvorenja.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 7.
točka (a)

Osnovna kontrola iz prvog podstavka je pravilo za osobe s pravom slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije.

Međutim, tijekom osnovne kontrole osoba s pravom slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije, službenici graničnog nadzora, iako ne sustavno, mogu obavljati provjere u nacionalnim i europskim bazama podataka kako bi osigurali da takve osobe ne predstavljaju stvarnu, trenutnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju unutarnjoj sigurnosti, javnom redu, međunarodnim odnosima država članica niti prijetnju javnom zdravlju.

Posljedice takvih provjera ne dovode u pitanje pravo ulaska osoba s pravom slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije na državno područje dotične države članice kako je predviđeno Direktivom 2004/38/EZ.

3. Državljeni trećih zemalja prilikom ulaska i izlaska podliježu temeljitim kontrolama kako slijedi:

- (a) Temeljite kontrole prilikom ulaska uključuju provjeru uvjeta ulaska utvrđenih člankom 6. stavkom 1. te, prema potrebi, provjeru isprava na temelju kojih se odobrava boravak i obavljanje profesionalne djelatnosti. To uključuje detaljnu provjeru koja obuhvaća sljedeće aspekte:
- i. provjeru posjeduje li državljani treće zemlje valjanu i važeću ispravu za prelazak granice, a, prema potrebi, postoji li u navedenoj ispravi, kada je potrebno, viza ili boravišna dozvola;
 - ii. pomni pregled putne isprave radi otkrivanja znakova krivotvorenja;
 - iii. provjera ulaznog i izlaznog pečata u putnoj ispravi dotičnog državljanina treće zemlje kako bi se usporedbom datuma ulaska i izlaska utvrdilo boravi li osoba dulje od najvećeg dopuštenog razdoblja boravka na državnom području država članica;
 - iv. provjera mjesta polaska i odredišta dotičnog državljanina treće zemlje i svrhe namjeravanog boravka, prema potrebi uz provjeru odgovarajućih popratnih isprava;
 - v. provjera raspolaže li dotični državljani treće zemlje dostatnim sredstvima za održavanje za trajanje i svrhu namjeravanog boravka, za njegov ili njezin povratak u matičnu zemlju ili tranzit do treće zemlje za koju je siguran (sigurna) da će ga (ju) prihvatiti ili da je on ili ona u mogućnosti zakonito steći takva sredstva;
 - vi. provjera da dotični državljani treće zemlje, njegova ili njezina prijevozna sredstva i predmeti koje prevozi nisu takve naravi da predstavljaju opasnost za javni poredak, unutarnju sigurnost, javno zdravlje ili međunarodne odnose bilo koje od država članica. Takva provjera obuhvaća neposrednu provjeru podataka i upozorenja o osobama i, prema potrebi, predmetima u SIS-ovim i nacionalnim bazama podataka te mjera koje se moraju poduzeti, prema potrebi, kao rezultat upozorenja;

- (b) ako je državljani treće zemlje nositelj vize iz članka 6. stavka 1. točke (b), temeljita kontrola na ulazu uključuje i provjeru identiteta nositelja vize i vjerodostojnosti vize pretraživanjem podataka u Viznom informacijskom sustavu (VIS) u skladu s člankom 18. Uredbe (EZ) br. 767/2008;
- (c) odstupajući od točaka (a) i (b), mogu se pretražiti podaci u VIS-u uporabom broja vizne naljepnice u svim slučajevima ili, nasumičnim odabirom, broj vizne naljepnice u vezi s provjerom otisaka prstiju, kada:

- i. je promet takvih razmjera da vrijeme čekanja na graničnim prijelazima postane predugo;
- ii. su iscrpljena sva kadrovska, infrastrukturna i organizacijska sredstva; i
- iii. na temelju ocjene ne postoji opasnost povezana s unutarnjom sigurnošću i nezakonitom imigracijom;

Međutim, ako postoji sumnja o identitetu nositelja vize i/ili vjerodostojnosti vize, u svim se slučajevima obavlja sustavno pretraživanje podataka u VIS-u uporabom broja vizne naljepnice u vezi s provjerom otisaka prstiju.

Ovo se odstupanje može primijeniti samo na predmetnom graničnom prijelazu, sve dok su ispunjeni uvjeti iz točaka i., ii. i iii. .

- (d) odluku da se pretražuju podaci u VIS-u u skladu s točkom c) donosi granični policajac po zapovjednoj dužnosti ili se odluka donosi na višoj razini.

Predmetna država članica o toj odluci odmah obavješćuje druge države članice i Komisiju;

- (e) svaka država članica jedanput godišnje podnosi Europskom parlamentu i Komisiji izvješće o primjeni točke (c), koja sadrži broj državljana iz trećih zemalja koje su u VIS-u provjereni samo uporabom broja vizne naljepnice i o duljini čekanja iz točke (c) podtočke i.;
- (f) točke (c) i (d) primjenjuju se za razdoblje od najviše tri godine, koje započinje tri godine od početka funkcioniranja VIS-a . Komisija prije završetka druge godine primjene točaka (c) i (d), podnosi Europskom parlamentu i Vijeću ocjenu njihove provedbe. Na temelju te ocjene Europski parlament i Vijeće mogu pozvati Komisiju da predloži odgovarajuće izmjene ove Uredbe;

↓ 562/2006 (prilagođeno) →₁ 81/2009 Članak 1. stavak 2.

- (g) Temeljite kontrole prilikom izlaska obuhvaćaju:
 - i. provjeru posjeduje li državljanin treće zemlje valjanu ispravu za prelazak granice;
 - ii. provjeru putne isprave radi otkrivanja znakova krivotvorenja;
 - iii. uvijek kada je to moguće, provjeru radi utvrđenja da državljanin treće zemlje ne predstavlja opasnost za javni poredak, unutarnju sigurnost ili međunarodne odnose bilo koje države članice;
- (h) Osim kontrola iz točke (g), temeljite kontrole prilikom izlaska mogu obuhvaćati i:
 - i. provjeru posjeduje li osoba valjanu vizu, ako je to potrebno u skladu s Uredbom (EZ) br. 539/2001, osim u slučaju kad on ili ona imaju valjanu boravišnu dozvolu; →₁ takva provjera može obuhvatiti pretraživanje podataka u VIS-u u skladu s člankom 18. Uredbe (EZ) br. 767/2008; ←

- ii. provjeru je li osoba prekoračila najdulje dopušteno trajanje boravka na državnom području država članica;
 - iii. provjeru upozorenja o osobama i predmetima uključenim u SIS i izvješća u nacionalnim bazama podataka;
-

↓ 81/2009 Članak 1. stavak 3.
(prilagođeno)

- (i) za potrebe identifikacije bilo koje osobe koja ne ispunjava, ili više ne ispunjava, uvjete za ulazak, boravak ili boravište na državnom području država članica, može se upotrijebiti VIS u skladu s člankom 20. Uredbe (EZ) br. 767/2008.
-

↓ 562/2006
→₁ 610/2013 Članak 1. stavak 7.
točka (b)

4. Kad postoje mogućnosti i ako to zahtjeva državljanin treće zemlje, takve se temeljite kontrole obavljaju u izdvojenom prostoru.

5. →₁ Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, državljane trećih zemalja podvrgnute temeljitoj kontroli druge linije pisanim se putem upoznaje sa svrhom i postupkom takve kontrole na jeziku koji razumiju ili za koji se opravdano može pretpostaviti da ga razumiju, ili na drugi učinkoviti način. ←

Te su informacije dostupne na svim službenim jezicima Unije i na jeziku (jezicima) zemlje ili zemalja koje graniče s dotičnom državom članicom i navode da državljanin treće zemlje može zatražiti ime ili identifikacijski broj policijskog službenika koji provodi temeljitu kontrolu druge linije, naziv graničnog prijelaza i datum prelaska granice.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 7.
točka (c)

6. Kontrole nad osobama koje uživaju pravo Unije na slobodno kretanje provode se u skladu s Direktivom 2004/38/EZ.

↓ 562/2006

7. Detaljna pravila kojima se uređuje unošenje informacija u evidenciju su utvrđena u Prilogu II.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 7.
točka (d) (prilagođeno)

8. Kada se primjenjuje članak 5. stavak 2. točke (a) ili (b), države članice mogu također navesti odstupanja od pravila utvrđenih u ovom članku.

Članak 9.

Popuštanje u režimu granične kontrole

1. Granična kontrola na vanjskim granicama može se popustiti u slučaju izvanrednih i nepredvidivih okolnosti. Takvim se okolnostima smatraju oni nepredvidljivi događaji koji dovode do tako gustog prometa da vrijeme čekanja na graničnom prijelazu postane predugo i da su pritom iskorištene sve organizacijske i kadrovske mogućnosti.

2. Kada je došlo do popuštanja u režimu granične kontrole u skladu sa stavkom 1., obavljanje ulazne granične kontrole u pravilu ima prednost nad obavljanjem izlazne granične kontrole.

Odluku o popuštanju u režimu granične kontrole donosi rukovodni službenik na graničnom prijelazu.

Takva popuštanja u režimu granične kontrole su privremena, prilagođena okolnostima koje ih opravdavaju i uvode se postupno.

3. Čak i u slučaju popuštanja u režimu granične kontrole, u skladu s člankom 11. službenici otiskuju pečat u putne isprave državljana trećih zemalja prilikom ulaska i izlaska.

4. Svaka država članica jednom godišnje Europskom parlamentu i Komisiji dostavlja izvješće o primjeni ovog članka.

Članak 10.

Zasebne trake i oznake na znakovima

1. Države članice, posebno na graničnim prijelazima u zračnim lukama osiguravaju zasebne trake za provedbu kontrola nad osobama, u skladu s člankom 8. Te se trake odvajaju pomoću znakova s oznakama navedenim u Prilogu III.

Države članice mogu osigurati zasebne trake na svojim kopnenim i morskim graničnim prijelazima te na granicama između država članica koje ne primjenjuju članak 22. na njihovim zajedničkim granicama. Ako države članice uvedu zasebne trake, na tim se granicama koriste znakovi s oznakama iz Priloga III.

Države članice osiguravaju da su takve trake jasno označene i ondje gdje je od pravila o uporabi različitih traka odstupljeno kako je predviđeno stavkom 4., kako bi se osigurala optimalna razina protoka osoba koje prelaze granicu.

2. Osobe koje uživaju pravo Unije na slobodno kretanje imaju pravo koristiti setrakama označenim oznakom iz dijela A („EU, EGP, CH”) Priloga III. Mogu se isto tako koristiti

trakama označenima oznakom iz dijela B1 („viza nije potrebna”) i B2 („sve putovnice”) Priloga III.

Državljeni trećih zemalja koji ne moraju imati vize kod prelaska vanjskih granica država članica u skladu s Uredbom (EZ) br. 539/2001 i državljani trećih zemalja koji imaju valjane boravišne dozvole ili dugotrajne vize mogu koristiti trake označene oznakom iz dijela B1 („viza nije potrebna”) Priloga III. ovoj Uredbi. Isto tako, mogu se koristiti trakama označenima oznakom iz dijela B2 („sve putovnice”) Priloga III. ovoj Uredbi.

Sve ostale osobe koriste trake označene oznakom iz dijela B2 („sve putovnice”) iz Priloga III.

Naznake na oznakama iz prvog, drugog i trećeg podstavka mogu biti prikazane na jeziku ili jezicima koje svaka država članica smatra prikladnima.

Određba o posebnim trakama navedena pored oznake u dijelu B1 („viza nije potrebna”) Priloga III. nije obvezna. Države članice odlučuju žele li je primijeniti i na kojim graničnim prijelazima u skladu s praktičnim potrebama.

↓ 562/2006

3. Na morskim i kopnenim graničnim prijelazima, države članice mogu vozila odvojiti trakama za laka i teška vozila i autobuse, koristeći se znakovima navedenim u dijelu C Priloga III.

Države članice mogu mijenjati oznake na tim znakovima s obzirom na mjesne okolnosti.

4. U slučaju privremene neravnoteže u prometnim tokovima na određenom graničnom prijelazu, nadležna tijela mogu odstupiti od pravila o upotrebi različitih traka toliko dugo koliko je potrebno da se ta neravnoteža ukloni.

Članak 11.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 9.
točka (a)

Otiskivanje pečata u putne isprave

↓ 562/2006

1. U putne isprave državljana trećih zemalja sustavno se otiskuje pečat prilikom ulaska i izlaska. Ulazni i izlazni pečat posebno se otiskuju u:

- (a) isprave s valjanom vizom na temelju kojih se omogućuje prelazak granice državljanima trećih zemalja;
- (b) isprave na temelju kojih se državljanima trećih zemalja kojima je viza izdana na granici od strane države članice omogućuje prelazak granice;
- (c) isprave na temelju kojih se državljanima trećih zemalja koji ne moraju imati vizu omogućuje prelazak granice.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 9.
točka (b)

2. U putne isprave državljana trećih zemalja koji su članovi obitelji državljana Unije na kojeg se primjenjuje Direktiva 2004/38/EZ, ali koji ne predoče boravišnu iskaznicu predviđenu tom Direktivom, otiskuje se pečat prilikom ulaska i izlaska.

U putne isprave državljana trećih zemalja koji su članovi obitelji državljana trećih zemalja koji uživaju pravo Unije na slobodno kretanje, ali koji ne predoče boravišnu iskaznicu predviđenu Direktivom 2004/38/EZ, otiskuje se pečat prilikom ulaska i izlaska.

↓ 562/2006

3. Ulazni i izlazni pečat ne otiskuje se:

- (a) u putne isprave šefova država i dostojanstvenika čiji je dolazak prethodno službeno najavljen diplomatskim putem;
 - (b) u dozvole pilota ili potvrde članova posade zrakoplova;
 - (c) u putne isprave pomoraca koji ne borave na državnom području države članice osim u trenutku pristajanja njihova broda i u području luke u kojoj je brod pristao;
 - (d) u putne isprave članova posade i putnika na brodovima za kružna putovanja koji ne podliježu graničnoj kontroli u skladu s točkom 3.2.3. Priloga VI.;
 - (e) u isprave kojima se državljanima Andore, Monaka i San Marina omogućuje prelazak granice;
-

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 9.
točka (c)

- (f) u putne isprave posada putničkih i teretnih vlakova na međunarodnim linijama;
- (g) u putne isprave državljana trećih zemalja koji predoče boravišne iskaznice kako je predviđeno Direktivom 2004/38/EZ.

Iznimno, na zahtjev državljanina treće zemlje, ulazni ili izlazni pečat ne mora se otisnuti ako bi mu njegovo otiskivanje moglo prouzročiti ozbiljne poteškoće. U tom se slučaju ulazak ili izlazak bilježi na zasebnom listu u kojem se navodi ime i broj putovnice. Taj se list uručuje državljaninu treće zemlje. Nadležna tijela država članica mogu voditi statističke podatke o takvim iznimnim slučajevima i mogu te statističke podatke podnositi Komisiji.

↓ 562/2006 (prilagođeno)

4. Praktični postupci za otiskivanje pečata navedeni su u Prilogu IV.

5. Kad god je to moguće, državljanke trećih zemalja upoznaje se s obvezom otiskivanja pečata prilikom ulaska i izlaska u njihovu putnu ispravu od strane službenika čak i kad se provodi popuštanje u režimu granične kontrole u skladu s člankom 9.

Članak 12.

Pretpostavke o ispunjavanju uvjeta o trajanju boravka

1. Ako u putnoj ispravi državljanina treće zemlje nema ulaznog pečata, nadležna nacionalna tijela mogu pretpostaviti da nositelj ne ispunjava ili da više ne ispunjava uvjete o trajanju boravka koji se primjenjuju u dotičnoj državi članici.

2. Pretpostavka iz stavka 1. se može pobiti predoči li državljanin treće zemlje vjerodostojan dokaz, u bilo kakvom obliku, kao što su putne karte ili dokaz o njegovom boravku izvan državnog područja država članica pomoću kojih može dokazati da se on ili ona pridržavao (-la) uvjeta o trajanju kratkog boravka.

U slučaju da:

- (a) se državljanin treće zemlje nalazi na državnom području države članice na kojem se schengenska pravna stečevina primjenjuje u potpunosti, nadležna tijela u skladu s nacionalnim pravom i praksom, u njezinoj/njegovoj putnoj ispravi naznačuju datum kada je i mjesto na kojem je on/ona prešao/prešla vanjsku granicu jedne od država članica koje u potpunosti primjenjuju schengensku pravnu stečevinu.
- (b) se državljanin treće zemlje nalazi na državnom području države članice u pogledu koje odluka iz članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju od 2003. , članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005. te članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2011. nije donesena, nadležna tijela u skladu s nacionalnim propisima i praksom, u njezinoj/njegovoj putnoj ispravi naznačuju datum kada je i mjesto na kojem je on/ona prešao/prešla vanjsku granicu takve države članice.

Osim naznaka iz točaka (a) i (b), državljaninu treće zemlje može se izdati obrazac prikazan u Prilogu VIII.

Države članice se međusobno izvješćuju te Komisiju i Glavno tajništvo Vijeća izvješćuju o svojim nacionalnim praksama u vezi s naznakama iz ovog članka.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 10. točka (a)

3. U slučaju da pretpostavka navedena u stavku 1. nije pobijena, državljanin treće zemlje može se vratiti u skladu s Direktivom 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³¹ i nacionalnim pravom u skladu s tom Direktivom.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 10. točka (b)

4. Odgovarajuće odredbe iz stavka 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* ako nedostaje izlazni pečat.

³¹ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, 24.12.2008., str. 98.).

↓ 562/2006

Članak 13.

Zaštita državne granice

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 11.
točka (a)

1. Glavna je svrha zaštite državne granice sprečavanje neovlaštenih prelazaka granice, suzbijanje prekograničnog kriminaliteta i poduzimanje mjera protiv osoba koje su nezakonito prešle granicu. Osoba koja je nezakonito prešla granicu i koja nema pravo boravka na državnom području dotične države članice mora se uhititi i podvrgnuti procedurama u skladu s Direktivom 2008/115/EZ.

↓ 562/2006

2. Službenici koriste stacionarne ili pokretne jedinice radi provođenja zaštite državne granice.

Zaštita se provodi na način koji sprečava i odvraća osobe od izbjegavanja kontrola na graničnim prijelazima.

3. Zaštitu državne granice između graničnih prijelaza provode službenici čiji broj i metode se prilagođavaju postojećim ili predviđenim rizicima i prijetnjama. To obuhvaća česte i iznenadne promjene razdoblja provođenja zaštite tako da se neovlašteni prelasci granice mogu uvijek otkriti.

4. Zaštitu vrše stacionarne ili pokretne jedinice koje svoje dužnosti obavljaju ophodnjom ili smještajem na mjestima koja jesu ili koja se smatraju osjetljivima, a cilj je takvog postupanja uhititi pojedince koji nezakonito prelaze granicu. Zaštita se može provoditi i tehničkim sredstvima, uključujući i elektronička sredstva.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 11.
točka (b)

5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 37. u pogledu dodatnih mjera u vezi sa zaštitom državne granice.

↓ 562/2006

Članak 14.

Zabrana ulaska

1. Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete ulaska utvrđene u članku 6. stavku 1. i ne spada u kategoriju osoba iz članka 6. stavka 5., zabranjuje se ulazak na državna područja država članica. Time se ne dovodi u pitanje primjena posebnih odredbi o pravu na azil i na međunarodnu zaštitu ili na izdavanje viza za dugotrajni boravak.

2. Ulazak se može zabraniti isključivo na temelju obrazložene odluke u kojoj se precizno navode razlozi zabrane. Odluku donosi tijelo koje je za to ovlašteno nacionalnim pravom. Ta odluka odmah stupa na snagu.

Obrazložena odluka u kojoj se navode razlozi za zabranu ulaska izdaje se u obliku standardiziranog obrasca kako je određeno u dijelu B Priloga V.; obrazac popunjava tijelo koje u skladu s nacionalnim pravom ima ovlasti zabraniti ulazak. Popunjeni standardizirani obrazac predaje se državljaninu treće zemlje, a državljanin potvrđuje primitak odluke o zabrani ulaska.

3. Osobe kojima se zabrani ulazak imaju pravo na žalbu. Žalbeni postupak se vodi u skladu s nacionalnim pravom. Državljaninu treće zemlje također se uručuje popis kontaktnih točaka koje mogu pružiti informacije o zastupnicima koji su ovlašteni zastupati državljanina treće zemlje u skladu s nacionalnim pravom.

Žalba ne odgađa izvršenje odluke o zabrani ulaska.

Ne dovodeći u pitanje odštetu dodijeljenu u skladu s nacionalnim pravom, dotični državljanin treće zemlje, u slučaju okončanja žalbenog postupka rješenjem o neosnovanosti odluke o zabrani ulaska, ima pravo na ispravak poništenog ulaznog pečata i svih drugih poništenja ili dodataka koje je unijela država članica koja mu je zabranila ulazak.

4. Službenici osiguravaju da državljanin treće zemlje kojemu je zabranjen ulazak ne uđe na državno područje dotične države članice.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 12. (prilagođeno)

5. Države članice prikupljaju statističke podatke o broju osoba kojima je zabranjen ulazak, o razlozima zabrane, o državljanstvu osoba sa zabranom ulaska i vrsti granice (kopnene, zračne ili morske) na kojoj im je zabranjen ulazak i podnose ih Komisiji (Eurostat) na godišnjoj osnovi, u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća³².

↓ 562/2006

6. Detaljna pravila kojima se uređuje zabrana ulaska navedena su u djelu A Priloga V.

³² Uredba (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 311/76 o izradi statistike o stranim radnicima (SL L 199, 31.7.2007., str. 23.).

POGLAVLJE III.

Osoblje i sredstva za nadzor državne granice te suradnja između država članica

Članak 15.

Osoblje i sredstva za nadzor državne granice

Države članice, u skladu s člancima 7. do 14., raspoređuju dovoljan broj odgovarajućeg osoblja i sredstava za provođenje nadzora državne granice na vanjskim granicama kako bi osigurale učinkovit, visok i jedinstven stupanj nadzora na njihovim vanjskim granicama.

Članak 16.

Provedba nadzora državne granice

1. Nadzor državne granice, propisan člancima 7. do 14., provode službenici u skladu s odredbama ove Uredbe i nacionalnim pravom.

Kod provođenja nadzora državne granice, ovlasti za pokretanje kaznenog postupka dodijeljene službenicima nacionalnim pravom i koje su izvan područja primjene ove Uredbe ostaju nepromijenjene.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 13.
(prilagođeno)

Države članice osiguravaju da su službenici graničnog nadzora specijalizirani i odgovarajuće osposobljeni stručnjaci, uzimajući u obzir zajednički temeljni kurikulum za službenike graničnog nadzora koji je uspostavila i razvila Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica („Agencija”) osnovana Uredbom (EZ) br. 2007/2004. Kurikulum za obučavanje uključuje specijalističku obuku za prepoznavanje i ponašanje u situacijama koje uključuju ranjive osobe, kao što su maloljetnici bez pratnje i žrtve trgovanja ljudima. Države članice, uz podršku Agencije, potiču službenike graničnog nadzora na učenje stranih jezika potrebnih za izvršavanje njihovih dužnosti.

↓ 562/2006 (prilagođeno)

2. Države članice u skladu s člankom 39. Komisiji dostavljaju popis nacionalnih službi odgovornih za nadzor državne granice prema njihovom nacionalnom pravu.

3. Radi učinkovitog nadzora granica države članice osiguravaju blisku i trajnu suradnju između svojih nacionalnih službi odgovornih za nadzor državne granice.

Članak 17

Suradnja između država članica

1. Države članice se uzajamno pomažu te blisko i trajno surađuju s ciljem učinkovite provedbe nadzora državne granice u skladu s člancima 7. do 16. Razmjenjuju sve relevantne informacije.

2. Operativnom suradnjom između država članica u području upravljanja vanjskim granicama koordinira Agencija.

3. Države članice mogu, ne dovodeći pritom u pitanje nadležnosti Agencije, nastaviti operativnu suradnju s drugim državama članicama i/ili trećim zemljama na vanjskim granicama, uključujući i razmjenu časnika za vezu, kada takva suradnja upotpunjuje djelovanje Agencije.

Države članice suzdržavaju se od svake aktivnosti koja bi mogla ugroziti rad Agencije ili postizanje njezinih ciljeva.

Države članice izvješćuju Agenciju o operativnoj suradnji iz podstavka 1.

4. Države članice pružaju obuku o pravilima za nadzor državne granice i o temeljnim pravima. U tom smislu, vodi se računa o zajedničkim standardima obuke kako ih je utvrdila i dalje razvila Agencija.

Članak 18.

Zajednička kontrola

1. Države članice koje na njihovim zajedničkim kopnenim granicama ne primjenjuju članak 22. mogu, do dana primjene tog članka, zajednički kontrolirati te zajedničke granice, u kojem slučaju mogu osobu zaustaviti samo jednom u svrhu obavljanja ulazne i izlazne kontrole ne dovodeći pritom u pitanje individualnu odgovornost država članica koja proizlazi iz članaka od 7. do 14.

U tu svrhu države članice mogu međusobno sklapati bilateralne dogovore.

2. Države članice Komisiju obavješćuju o svim dogovorima sklopljenim u skladu s stavkom 1.

POGLAVLJE IV.

Posebna pravila za graničnu kontrolu

Članak 19.

Posebna pravila za različite vrste granica i prijevoznih sredstava koja se koriste

Posebna pravila navedena u Prilogu VI. primjenjuju se na kontrole koje se provode na različitim vrstama granica i nad prijevoznim sredstvima koja se koriste pri prelasku graničnih prijelaza.

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 14.

Ta posebna pravila mogu sadržavati odstupanja od članka 5. i 6. te od članka od 8. do 14.

↓ 562/2006

Članak 20.

Posebna pravila za kontrole određenih kategorija osoba

1. Posebna pravila navedena u Prilogu VII. primjenjuju se na kontrole sljedećih kategorija osoba:

- (a) šefove država i članove njihove (njihovih) delegacije (delegacija);
 - (b) pilote zrakoplova i druge članove posade;
 - (c) pomorce;
 - (d) nositelje diplomatskih, službenih ili servisnih putovnica i članove međunarodnih organizacija;
 - (e) prekogranične radnike;
 - (f) maloljetnike;
-

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 15.
točka (a)

- (g) službe spašavanja, policijske i vatrogasne postrojbe te službenike graničnog nadzora;
 - (h) *offshore* radnike.
-

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 15.
točka (b)

Ta posebna pravila mogu sadržavati odstupanja od članka 5 i 6. te od članka od 8. do 14.

↓ 562/2006

2. Države članice obavješćuju Komisiju o uzorcima iskaznica koje su akreditiranim članovima diplomatskih misija i konzularnih predstavništava te članovima njihovih obitelji izdala njihova ministarstva vanjskih poslova u skladu s člankom 39.

POGLAVLJE V.

Posebne mjere u slučaju ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica

Članak 21.

Mjere na vanjskim granicama i potpora Agencije

1. Ako se ozbiljni nedostaci u provođenju kontrole vanjskih granica utvrde u izvješću o evaluaciji sastavljenom u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 1053/2013 te s ciljem osiguravanja usklađenosti s preporukama iz članka 15. te uredbe, Komisija može provedbenim aktom ocijenjenoj državi članici preporučiti poduzimanje određenih posebnih mjera, koje mogu uključivati jedno ili oboje od sljedećeg:

- (a) uvođenje timova europske granične patrola u skladu s Uredbom (EZ) br. 2007/2004;
- (b) podnošenje njezinih strateških planova, utemeljenih na procjeni rizika, uključujući podatke o slanju osoblja i opreme, Agenciji na davanje mišljenja.

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 38. stavka 2.

2. Komisija redovno obavješćuje odbor osnovan na temelju članka 38. stavka 1. o napretku provedbe mjera iz stavka 1. ovog članka te o učinku na navedene nedostatke.

O njima također obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ako je u izvješću o evaluaciji, kako je navedeno u stavku 1., zaključeno da postoji ozbiljan nemar ocijenjene države članice prema njezinim obvezama te stoga mora izvijestiti o provedbi relevantnog akcijskog plana u roku od tri mjeseca u skladu s člankom 16. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1053/2013, i ako nakon tog razdoblja od tri mjeseca Komisija nađe da ista situacija i dalje traje, ona može pokrenuti primjenu postupka navedenog u članku 29. ove Uredbe ako su za to ispunjeni svi uvjeti.

GLAVA III.

UNUTARNJE GRANICE

POGLAVLJE I.

Odsustvo nadzora državne granice na unutarnjim granicama

Članak 22.

Prelazak unutarnjih granica

Unutarnje se granice mogu prijeći na bilo kojem mjestu bez provođenja granične kontrole osoba bez obzira na njihovo državljanstvo.

Članak 23.

Kontrole unutar državnog područja

Odsustvo nadzora državne granice na unutarnjim granicama ne utječe na:

- (a) izvršavanje policijskih ovlasti od strane nadležnih tijela država članica prema nacionalnom pravu, u mjeri u kojoj izvršavanje tih ovlasti nema učinak istovjetan graničnoj kontroli; to se također primjenjuje u pograničnim područjima. U smislu prve rečenice, izvršavanje policijskih ovlasti ne može se smatrati istovjetnim provođenju granične kontrole kada policijske mjere:
 - i. za cilj nemaju nadzor državne granice;
 - ii. se temelje na općim policijskim informacijama i iskustvu vezanom za moguće prijetnje javnoj sigurnosti te im je cilj, posebno, suzbijanje prekograničnog kriminaliteta;
 - iii. su osmišljene i provode se na razvidno drugačiji način od sustavnih kontrola osoba na vanjskim granicama;
 - iv. se provode na temelju provjera na licu mjesta;
- (b) sigurnosne provjere nad osobama koje u skladu s pravom svake države članice provode nadležna tijela službenici ili prijevoznici u lukama i zračnim lukama ako se te provjere također provode nad osobama koje putuju unutar države članice;

(c) mogućnost da država članica zakonom odredi obvezu nošenja dokumenata i isprava;

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 16.
(prilagođeno)

(d) mogućnost da država članica, državljanima trećih zemalja, zakonom odredi obvezu da prijave svoju prisutnost na njezinom državnom području prema odredbama članka 22. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama („Schengenska konvencija”) .

↓ 562/2006

Članak 24.

Uklanjanje prometnih prepreka s cestovnih graničnih prijelaza na unutarnjim granicama

Države članice uklanjaju sve prepreke koje bi mogle priječiti nesmetan protok prometa na cestovnim graničnim prijelazima na unutarnjim granicama, a posebno ograničenja brzine koja nisu vezana za cestovnu sigurnost.

Istodobno, države članice su spremne osigurati objekte za kontrolu u slučaju ponovnog uvođenja unutarnjih graničnih kontrola.

POGLAVLJE II.

Privremeno ponovno uvođenje nadzora državne granice na unutarnjim granicama

↓ 1051/2013 Članak 1. stavak 2.
(prilagođeno)

Članak 25.

Opći okvir za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama

1. Ako se u području bez kontrole unutarnjih granica pojavi ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u nekoj državi članici, ta država članica može iznimno ponovo uvesti graničnu kontrolu, na svim ili nekim određenim dijelovima svojih unutarnjih granica, u trajanju od najviše 30 dana ili u predviđenom trajanju ozbiljne prijetnje ako je to trajanje dulje od 30 dana. Područje primjene i trajanje privremenog ponovnog uvođenja granične kontrole na unutarnjim granicama ne smije prekoračiti vrijeme koje je izričito potrebno za odgovor na ozbiljnu prijetnju.

2. Granična kontrola na unutarnjim granicama ponovo se uvodi samo kao krajnja mjera i u skladu s člancima 27., 28. i 29. Kriteriji navedeni u člancima 26. i 30. uzimaju se u obzir u svakom slučaju kada se smatra da je odluka o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama u skladu s člancima 27., 28. ili 29.

3. Ako ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u dotičnoj državi članici potraje i nakon razdoblja navedenog u stavku 1. ovog članka, ta država članica može produljiti trajanje provođenja granične kontrole na svojim unutarnjim granicama, uzimajući u obzir kriterije navedene u članku 26. i u skladu s člankom 27., na istoj osnovi kao što je navedeno u stavku 1. ovog članka te, uzimajući u obzir nove elemente, za dodatna razdoblja od najviše 30 dana.

4. Ukupno trajanje razdoblja tijekom kojeg se granična kontrola ponovo uvodi na unutarnjim granicama, uključujući sva produljenja određena u stavku 3. ovog članka, ne smije prekoračiti šest mjeseci. Ako postoje iznimne okolnosti kako je navedeno u članku 29., to ukupno razdoblje može se produljiti na maksimalno dvije godine u skladu sa stavkom 1. tog članka.

Članak 26.

Kriteriji za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama

Ako se neka država članica odluči na, kao krajnju mjeru, ponovno privremeno uvođenje granične kontrole na jednoj ili više svojih unutarnjih granica ili na njihovim dijelovima ili odluči produljiti takvo privremeno ponovno uvođenje, u skladu s člankom 25. ili člankom 28. stavkom 1., ona ocjenjuje koliko ta mjera može na odgovarajući način ukloniti prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti te procjenjuje proporcionalnost mjere u odnosu na tu prijetnju. Kod donošenja te procjene, država članica posebice uzima u obzir sljedeće:

- (a) mogući utjecaj prijetnji na svoj javni poredak ili unutarnju sigurnost, uključujući one nakon terorističkih napada ili prijetnji i uključujući one od strane organiziranog kriminala;
- (b) mogući utjecaj takve mjere na slobodno kretanje osoba u okviru područja bez kontrola unutarnjih granica.

Članak 27.

Postupak za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama na temelju članka 25.

1. Ako država članica planira ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama na temelju članka 25., ona obavješćuje ostale države članice i Komisiju najkasnije četiri tjedna prije planiranog ponovnog uvođenja, ili u kraćem roku ako su okolnosti koje uzrokuju potrebu za ponovnim uvođenjem granične kontrole na unutarnjim granicama poznate manje od četiri tjedna prije planiranog ponovnog uvođenja. U tu svrhu država članica dostavlja sljedeće informacije:

- (a) razloge za predloženo ponovno uvođenje, uključujući sve relevantne podatke koji detaljno navode događaje koji predstavljaju ozbiljnu prijetnju njezinom javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti;

- (b) područje primjene predloženog ponovnog uvođenja uz naznaku dijela ili dijelova unutarnjih granica gdje se granična kontrola treba ponovo uvesti;
- (c) nazive ovlaštenih graničnih prijelaza;
- (d) datum i trajanje planiranog ponovnog uvođenja;
- (e) prema potrebi, mjere koje druge države članice trebaju poduzeti.

Obavijest iz prvog podstavka mogu također zajednički podnijeti dvije ili više država članica.

Prema potrebi, Komisija može zahtijevati dodatne informacije od dotične države članice, odnosno dotičnih država članica.

2. Informacije iz stavka 1. podnose se Europskom parlamentu i Vijeću u isto vrijeme kada su priopćene i drugim državama članicama na temelju tog stavka.

3. Države članice koje podnose obavijest prema stavku 1. mogu, prema potrebi i u skladu s nacionalnim pravom, neke dijelove informacija proglasiti povjerljivima.

Proglašavanje informacija povjerljivima ne sprječava Komisiju da iste učini dostupnima Europskom parlamentu. Slanje i rukovanje informacijama i dokumentima poslanima Europskom parlamentu prema ovom članku moraju biti u skladu s pravilima u vezi s prosljeđivanjem i rukovanjem povjerljivim informacijama koja se primjenjuju između Europskog parlamenta i Komisije.

4. Nakon obavješćivanja od strane određene države članice prema stavku 1. i u svrhu savjetovanja iz stavka 5., Komisija ili bilo koja druga država članica može dati mišljenje, ne dovodeći u pitanje članak 72. UFEU-a .

Ako je , na temelju informacija sadržanih u obavijesti ili dodatnih informacija koje je primila, Komisija zabrinuta u pogledu nužnosti ili proporcionalnosti planiranog ponovnog uvođenja granične kontrole na unutarnjim granicama, ili smatra da bi bilo prikladno održati savjetovanje o nekom aspektu obavijesti, ona daje mišljenje o tome.

5. Informacije navedene u stavku 1., kao i svako mišljenje Komisije ili države članice prema stavku 4., predmetom su savjetovanja, uključujući, prema potrebi, zajedničke sastanke između države članice koja planira ponovo uvesti graničnu kontrolu na unutarnjim granicama, drugih država članica, posebno onih koje su izravno zahvaćene takvim mjerama, i Komisije, s ciljem organizacije, prema potrebi, uzajamne suradnje između država članica i ispitivanja proporcionalnosti mjera u odnosu na događaje koji uzrokuju ponovno uvođenje kontrole granica i prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti.

6. Savjetovanje iz stavka 5. održava se najmanje deset dana prije planiranog datuma ponovnog uvođenja granične kontrole.

Članak 28.

Posebni postupak za slučajeve koji zahtijevaju hitne mjere

1. Ako ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u državi članici zahtijeva poduzimanje hitnih mjera, dotična država članica iznimno može bez odlaganja ponovo uvesti graničnu kontrolu na unutarnjim granicama, u ograničenom razdoblju od najviše deset dana.

2. Ako država članica ponovno uvede granične kontrole na unutarnjim granicama, ona istovremeno o tome obavješćuje druge države članice i Komisiju te im dostavlja informacije iz članka 27. stavka 1. uključujući razloge koji opravdavaju korištenje postupka utvrđenog u ovom članku. Komisija se može savjetovati s drugim državama članicama odmah po primitku te obavijesti.

3. Ako ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti potraje i nakon razdoblja navedenog u stavku 1., država članica može produljiti trajanje provođenja granične kontrole na svojim unutarnjim granicama za dodatna razdoblja od najviše 20 dana. Pritom dotična država članica uzima u obzir kriterije navedene u članku 26., uključujući ažuriranu ocjenu nužnosti i proporcionalnosti mjere, te uzima u obzir sve nove elemente.

U slučaju takvog produljenja, odredbe članka 27. stavka 4. i 5. primjenjuju se *mutatis mutandis*, a savjetovanje se odvija bez odlaganja nakon što se o odluci o produljenju obavijeste Komisija i države članice.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 25. stavak 4., ukupno trajanje razdoblja tijekom kojeg se granična kontrola ponovo uvodi na unutarnjim granicama, na osnovi početnog razdoblja prema stavku 1. ovog članka i svakog produljenja prema stavku 3. ovog članka , ne smije prekoračiti dva mjeseca.

5. Komisija bez odlaganja obavješćuje Europski parlament o obavijestima na temelju ovog članka.

Članak 29.

Posebni postupak kada iznimne okolnosti ugrožavaju sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica

1. U iznimnim okolnostima, kada je sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica ugroženo uslijed trajnih i ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica kako je navedeno u članku 21., i u mjeri u kojoj te okolnosti predstavljaju ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u okviru područja bez kontrole unutarnjih granica ili unutar njegovih dijelova, granična kontrola na unutarnjim granicama može se ponovo uvesti u skladu sa stavkom 2. ovog članka za razdoblje od najviše šest mjeseci. To se razdoblje može produljiti najviše tri puta za dodatno razdoblje od najviše šest mjeseci ako iznimne okolnosti traju i dalje.

2. Vijeće može, u krajnjem slučaju i kao mjeru za zaštitu zajedničkih interesa unutar područja bez kontrole unutarnjih granica, ako sve ostale mjere, posebno one navedene u članku 21. stavku 1., ne mogu učinkovito ublažiti identificiranu ozbiljnu prijetnju, preporučiti da jedna ili više država članica odluče ponovo uvesti graničnu kontrolu na svim unutarnjim granicama ili nekim njihovim određenim dijelovima. Preporuka Vijeća temelji se na prijedlogu Komisije. Države članice mogu zatražiti da Komisija takav prijedlog za preporuku podnese Vijeću.

U svojoj preporuci Vijeće mora barem naznačiti informacije navedene u članku 27. stavku 1. točkama (a) do (e).

Vijeće može predložiti produljenje u skladu s uvjetima i postupkom utvrđenim u ovom članku.

Prije nego što država članica ponovno uvede graničnu kontrolu na svim unutarnjim granicama ili na nekim njihovim dijelovima prema ovom stavku, dužna je o tome obavijestiti ostale države članice, Europski parlament i Komisiju.

3. U slučaju da neka država članica ne provodi preporuku iz stavka 2, ta država članica mora bez odgode obavijestiti Komisiju pismenim putem o svojim razlozima.

U takvom slučaju Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću ocjenjujući razloge koje je navela dotična država članica i posljedice za zaštitu zajedničkih interesa u području bez kontrole unutarnjih granica.

4. Iz valjano utemeljenih hitnih razloga, u vezi sa situacijama gdje okolnosti koje uzrokuju potrebu za produljivanjem kontrole na unutarnjim granicama u skladu sa stavkom 2. postanu poznate manje od 10 dana prije kraja prethodnog razdoblja ponovnog uvođenja, Komisija može odmah primjenjivim provedbenim aktima u skladu s postupkom navedenim u članku 38. stavku 3. donijeti sve potrebne preporuke. Unutar 14 dana od donošenja tih preporuka, Komisija podnosi Vijeću prijedlog preporuke u skladu sa stavkom 2. ☒ ovog članka ☒.

5. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mjere koje država članica može donijeti u slučaju ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti prema člancima 25., 27. i 28.

Članak 30.

Kriteriji za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama kada iznimne okolnosti ugrožavaju sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica

1. Ako Vijeće, kao krajnju mjeru, u skladu s člankom 29. stavkom 2. preporuča privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na jednoj ili više unutarnjih granica ili na njihovim dijelovima, ono ocjenjuje opseg u kojem bi ta mjera mogla na odgovarajući način ukloniti prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti unutar područja bez kontrole unutarnjih granica te ocjenjuje proporcionalnost mjere u odnosu na tu prijetnju. Ta se ocjena temelji na detaljnim informacijama podnesenima od strane dotične države članice ili dotičnih država članica te od strane Komisije kao i na ostalim relevantnim informacijama uključujući one dobivene u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Pri donošenju takve ocjene, posebno se uzima u obzir sljedeće:

- (a) dostupnost mjera tehničke ili financijske potpore kojima bi se moglo pribjeći ili im se pribjegli na nacionalnoj razini ili razini Unije, ili na obje razine, uključujući pomoć tijela, ureda ili agencija Unije kao što su Agencija, Europski potporni ured za azil, osnovan Uredbom (EU) br. 439/2010 Europskog parlamenta i Vijeća³³, ili Europski policijski ured (Europol), osnovan Odlukom 2009/371/PUP, te opseg u kojem bi te mjere mogle na odgovarajući način ukloniti prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti unutar područja bez kontrole unutarnjih granica;

³³ Uredba (EU) br. 439/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o osnivanju Europskog potpornog ureda za azil (SL L 132, 29.5.2010., str. 11.).

- (b) trenutačni i mogući budući učinak ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica koji su identificirani u okviru evaluacija provedenih na temelju Uredbe (EU) br. 1053/2013 i opseg u kojem ti ozbiljni nedostaci predstavljaju ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti unutar područja bez kontrole unutarnjih granica;
- (c) mogući utjecaj ponovnog uvođenja granične kontrole na unutarnjim granicama na slobodno kretanje osoba unutar područja bez kontrole unutarnjih granica.

2. Prije donošenja prijedloga preporuke Vijeća, u skladu s člankom 29. stavkom 2., Komisija može:

- (a) zatražiti da joj države članice, Agencija, Europol ili druga tijela, uredi ili agencije Unije dostave dodatne informacije;
- (b) provoditi posjete na licu mjesta, uz podršku stručnjaka iz država članica te podršku Agencije, Eurola ili bilo kojih drugih relevantnih tijela, ureda ili agencija Unije, s ciljem dobivanja ili provjere informacija relevantnih za tu preporuku.

Članak 31.

Obavješćivanje Europskog parlamenta i Vijeća

Komisija i dotična država članica odnosno dotične države članice dužne su što je prije moguće obavijestiti Europski parlament i Vijeće o razlozima koji bi mogli pokrenuti primjenu članka 21. i članaka od 25. do 30.

↓ 562/2006

Članak 32.

Odredbe koje se primjenjuju u slučaju ponovnog uvođenja nadzora državne granice na unutarnjim granicama

U slučaju ponovnog uvođenja nadzora državne granice na unutarnjim granicama, relevantne odredbe glave II. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

↓ 1051/2013 Članak 1. stavak 3.

Članak 33.

Izvješće o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama

Unutar četiri tjedna od uklanjanja granične kontrole na unutarnjim granicama, država članica koja je provodila graničnu kontrolu na unutarnjim granicama Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji podnosi izvješće o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama, posebice navodeći početnu ocjenu i ispunjavanje kriterija iz članaka 26., 28. i 30., provođenje provjera, praktičnu suradnju sa susjednim državama članicama, posljedični učinak na

slobodno kretanje osoba, učinkovitost ponovnog uvođenja granične kontrole na unutarnjim granicama, uključujući naknadnu ocjenu proporcionalnosti ponovnog uvođenja granične kontrole.

Komisija može izdati mišljenje o toj naknadnoj ocjeni privremenog ponovnog uvođenja granične kontrole na jednoj ili više unutarnjih granica ili njihovih dijelova.

Komisija Europskom parlamentu i Vijeću najmanje jednom godišnje podnosi izvješće o funkcioniranju područja bez kontrole unutarnjih granica. To izvješće uključuje popis svih odluka o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama koje su donesene tijekom relevantne godine.

Članak 34.

Obavješćivanje javnosti

Komisija i dotična država članica na usklađen način obavješćuju javnost o odluci o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama te posebice ukazuju na datum početka i datum završetka te mjere, osim ako postoje bitni sigurnosni razlozi da se tako ne postupi.

↓ 562/2006

Članak 35.

Tajnost

Na zahtjev dotične države članice, ostale države članice, Europski parlament i Komisija poštuju tajnost informacija dostavljenih u vezi s ponovnim uvođenjem i produljenjem nadzora državne granice te izvješćem sastavljenim u skladu s člankom 33.

GLAVA IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 17.

Članak 36.

Izmjene priloga

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 37. u pogledu izmjena priloga III., IV. i VIII.

Članak 37.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata navedena u članku 13. stavku 5. i članku 36. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. stavka 5. i članka 36. Odlukom o opozivu prestaje delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Taj opoziv stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije* ili od kasnijeg dana utvrđenog u odluci. To ne utječe na valjanost bilo kojih delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim Komisija donese delegirani akt, ona o njemu istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 13. stavka 5. i članka 36. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od obavijesti o tom aktu Europskom parlamentu i Vijeću ne iznesu bilo kakav prigovor ili ako i Europski parlament i Vijeće, prije isteka tog razdoblja, obavijeste Komisiju da neće imati prigovor. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća navedeni se rok produljuje za dva mjeseca.

Članak 38.

⊠ Postupak odbora ⊠

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011. Ako odbor ne izda mišljenje, Komisija ne usvaja nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 39.

Obavijesti

1. Države članice Komisiji dostavljaju:

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 19.
točka (a)

- (a) popis boravišnih dozvola, na kojemu su razdvojene one obuhvaćene člankom 2. stavkom 16. točkom (a) i one obuhvaćene člankom 2. stavkom 16. točkom (b), uz uzorak dozvola obuhvaćenih člankom 2. stavkom 16. točkom (b). Boravišne iskaznice izdane u skladu s Direktivom 2004/38/EZ posebno se naznačuju kao takve i uzorci se dostavljaju za one boravišne iskaznice koje nisu izdane u skladu s jedinstvenim obrascem utvrđenim u Uredbi (EZ) br. 1030/2002;
-

↓ 562/2006

- (b) popis njihovih graničnih prijelaza;
- (c) referentne iznose zahtijevane za prelazak njihovih vanjskih granica, a koje svake godine utvrđuju nacionalna tijela;
- (d) popis nacionalnih službi odgovornih za nadzor državne granice;
- (e) primjerak uzoraka iskaznica kojih izdaju ministarstva vanjskih poslova;
-

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 19.
točka (b) (prilagođeno)

- (f) izuzeća od pravila u pogledu prelaženja vanjskih granica navedenih u članku 5. stavku 2. točki (a);
- (g) statističke podatke navedene u članku 11. stavku 3.
-

↓ 562/2006 (prilagođeno)

2. Komisija stavlja na raspolaganje državama članicama i javnosti informacije koje su joj dostavljene u skladu sa stavkom 1. objavom u *Službenom listu Europske unije*, seriji C, i drugim primjerenim sredstvima.

Članak 40.

Pogranični promet

Ova Uredba ne dovodi u pitanje pravila Unije o pograničnom prometu te postojeće bilateralne sporazume o pograničnom prometu.

Članak 41.

Ceuta i Melilla

Odredbe ove Uredbe ne utječu na posebna pravila koja se primjenjuju na gradove Ceutu i Melillu, kako je određeno u Izjavi Kraljevine Španjolske o gradovima Ceuti i Melilli u Završnom aktu Sporazuma o pristupanju Kraljevine Španjolske Konvenciji o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985³⁴.

Članak 42.

Dostavljanje informacija od strane država članica

↓ 610/2013 Članak 1. stavak 20.
(prilagođeno)

Države članice Komisiju obavješćuju o nacionalnim odredbama koje se odnose na članak 23. točke (c) i (d) o sankcijama iz članka 5. stavka 3. i bilateralnim sporazumima sklopljenim u skladu s Uredbom. Buduće izmjene tih odredaba dostavljaju se u roku od pet radnih dana.

↓ 562/2006

Informacije koje dostavljaju države članice objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*, seriji C.

↓ 1051/2013 Članak 1. stavak 5.
(prilagođeno)

Članak 43.

Mehanizam evaluacije

1. U skladu s Ugovorima i ne dovodeći u pitanje njihove odredbe o postupcima zbog povrede, provedba ove Uredbe od strane svake države članice ocjenjuje se pomoću mehanizma evaluacije.

2. Pravila o mehanizmu evaluacije navedena su u Uredbi (EU) br. 1053/2013. U skladu s tim mehanizmom evaluacije, države članice i Komisija zajednički provode redovite, objektivne i nepristrane evaluacije kako bi provjerili ispravnu primjenu ove Uredbe, a Komisija koordinira evaluacije u bliskoj suradnji s državama članicama. U okviru tog mehanizma, svaka se država članica evaluira najmanje jednom u pet godina od strane malog tima koji se sastoji od predstavnika Komisije i stručnjaka koje su imenovale države članice.

Evaluacije se mogu sastojati od najavljenih ili nenajavljenih posjeta na licu mjesta vanjskih ili unutarnjih granica.

U skladu s tim mehanizmom evaluacije, Komisija je odgovorna za donošenje višegodišnjih i godišnjih programa evaluacije te izvješća o evaluaciji.

³⁴ SL L 239, 22.9.2000., str. 73.

3. U slučaju mogućih nedostataka, dotičnim državama članicama mogu se uputiti preporuke za korektivne mjere.

Ako se u izvješću o evaluaciji koje je donijela Komisija u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 1053/2013 utvrde ozbiljni nedostaci u provođenju granične kontrole na vanjskim granicama, primjenjuju se članci 21. i 29. ove Uredbe.

4. Europski parlament i Vijeće moraju biti obaviješteni o svim fazama evaluacije i moraju im se poslati svi relevantni dokumenti, u skladu s pravilima o povjerljivim dokumentima.

5. Europski parlament mora biti odmah i u potpunosti obaviješten o svakom prijedlogu za izmjenu ili zamjenu pravila utvrđenih u Uredbi (EU) br. 1053/2013.

↓ 562/2006 (prilagođeno)

Članak 44.

Stavljanje izvan snage

↓

Uredba (EZ) br. 562/2006 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu X.

Članak 45.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima .

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednik/Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica